VISIT…

LANZAROTE Caliente.com

PLANTARUM AMERICANARUM FASCICULUS TERTIUS,

Continens Plantas, quas olim

CAROLUS PLUMIERIUS,

Botanicorum Princeps

Detexit, Eruitque,

Atque in INSULIS ANTILLIS ipſe depinxit.

Has primum in lucem edidit,

Concinnis deſcriptionibus, & Obſervationibus,

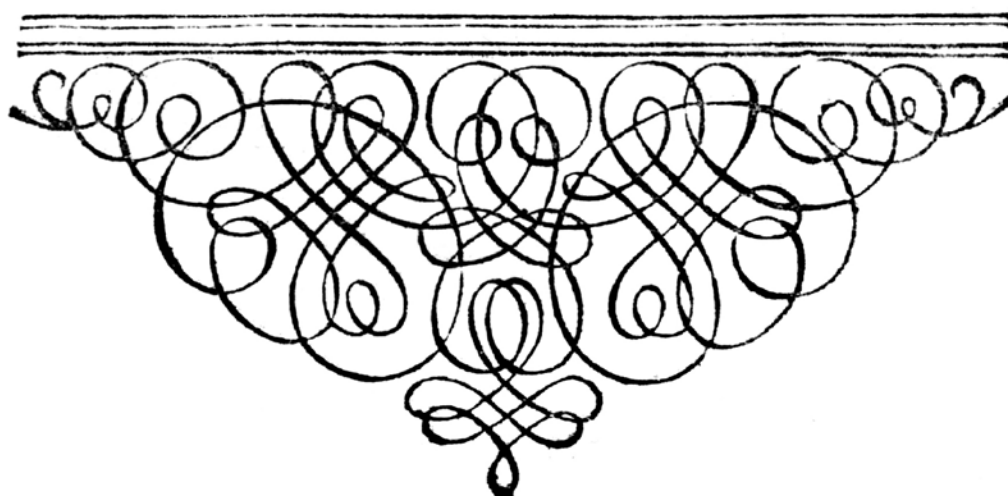
Æneisque Tabulis illuſtravit

JOANNES BURMANNUS, M. D.

Athenæi illuſtris, & in Horto Medico Amſtelædamenſi

PROFESSOR BOTANICES,

Academiæ Cæſaræ Naturæ Curioſorum Socius.

Sumtibus Auctoris,

Proſtant Amſtelædami in Horto Medico,

Atque

Apud VIDUAM & FILIUM S. SCHOUTEN,

& LUGD. BATAV.

Apud GERARD. POTVLIET, & THEODOR. HAAK.

M. DCC. LVI.

BROMELIA *foliis radicalibus dentato-ſpinoſis.*

TABULA SEXAGESIMA PRIMA.

B*Orbonia* fructu corallino, flore pentapetalo. *Plum. Hist. Mss. T. VI. p.* 14.

LAURUS foliis compositis, obovatis, obtusis.

Arbor ramosa, caules gerens scabros, e quibus
Folia longis in pinnis excrescunt pinnata, seu composita, obverse-ovata, obtusa, venosa, integerrima, per bina paria, inpari extremum claudente, petiolata.
Flores in ramorum summo corymbosi, pentapetali.
Fructus Olivæ formes, seu Nuces oblongæ, glabræ, pericarpio insidenres dentato, pedunculatæ, nucleum continentes ovatum, uti in marginalibus conspicitur separatis partibus, ubi fructus integer cum nucleo integro & dissecto exhibetur.
Observatio. Prior *Borbonia* certissima erat Lauri species, hæc vero arbor toto genere diversa erit, quamvis fructus ipsi satis similis sit, nullum vero exemplum, quantum scio, est in hoc arborum ordine foliis compositis seu pinnatis, uti hæc Borbonia, adeoque genus erit longe aliud, sed ignotis staminibus & pistillis nemo facile ex Figura sola determinabit, ad quodnam pertineat, quod posterioris ergo erit curæ ex floribus ipsius arboris detegere.
N. B. In collectione harum plantarum sequitur icon
Breyniæ Elæagni foliis , quum vero hæc jam optime sit icone expressa, ac descriptione illustrata & *Joanne Philip. Breynio* in nova prodromorum *Jacobi Breynii* editione, superfluum puto eam denuo exhibere, recensio itaque elegantissimæ hujus arboris in memoriam tanrorum Botanicorum denominate hic sufficiat, de qua porro vide *Plumier. nov. pl. gen. pag*. 39. & *Royen. pr. pag*. 476. ubi vocatur *Breynia* foliis oblongo-ovalibus, uti & a *Linn. in spec. pl. p*. 503.

TABULA SEXAGESIMA SECUNDA.

B*Romelia* pyramidata, aculeis nigris. *Plum. nov. gen. p*. 46.

BROMELIA foliis radicalibus dentato-spinosis 5 caulinis integerrimis. *Linn.spec. pl. p*. 286. *no*. 5.

Radix pusilla, simplex, vix fibrosa.
Folia radicalia, latissima , canaliculata, inferius sese amplectentia, ferocia, dentato-spinosa, uti in Ananæ foliis.

Caulina, ſeu floralia ſunt inermia, integerrima, lanceolata, nervoſa.

Florum racemus, ſeu culmus ſimplex eſt, pyramidalis, inferius folia producens, ſuperius , ubi hæc deſinunt, flores profert ſimplices ſine ſquamis, ſeu vaginis, quæ in ſubſequenti adſunt.

Flores ſunt tripetali A, ſtamina gerentes ſex, ejuſdem cum corolla longitudinis.

Fructus eſt oblongus B, qui per medium ſectus C ſemina exhibet ordine locata, ac transverſim ſectus ſtellulam format D ipſorum ſitu.

Semina ſunt longiuſcula, glabra, cylindracea fere E.

Obſervatio. Quærit Cl. Dillenius in *Hort. Eltham. pag*. 320. num hæc planta ſit eadem cum *Pinguin* Americ. quod mihi minus veroſimile videtur, cum folia noſtræ plantæ Spathacea, quæ in caule integerrima excreſcunt, adeo ſint evidentia, ut primo intuitu eam diſtinguant, quæ in Dillenii planta ſeu *Pinguin* non adparent, ſed ipſorum loco ſquamæ floribus ſubcreſcunt, uti in ſubſequente ſpecie, dein fructus inter ſeſe etiam differunt, uti ex Figurarum comparatione conſtat.

TABULA SEXAGESIMA TERTIA.

B*Romelia* pyramidata, purpurea, foliorum imis aculeatis. *Plum. Hiſt. Mſſ. T. v. p*. 59.

BROMELIA foliis radicalibus brevibus & aculeatis, caulinis longiſſimis & integerrimis, inermibus.

Radix ratione plantæ puſilla, ſimplex, vix fibroſa.

Folia radicalia breviſſima, ſeſſilia, lanceolata, ad oras ſpinoſa, prope radicem minima: *Caulina* ſolitaria, omnium longiſſima, integerrima, enſiformia, avenia, pendula.

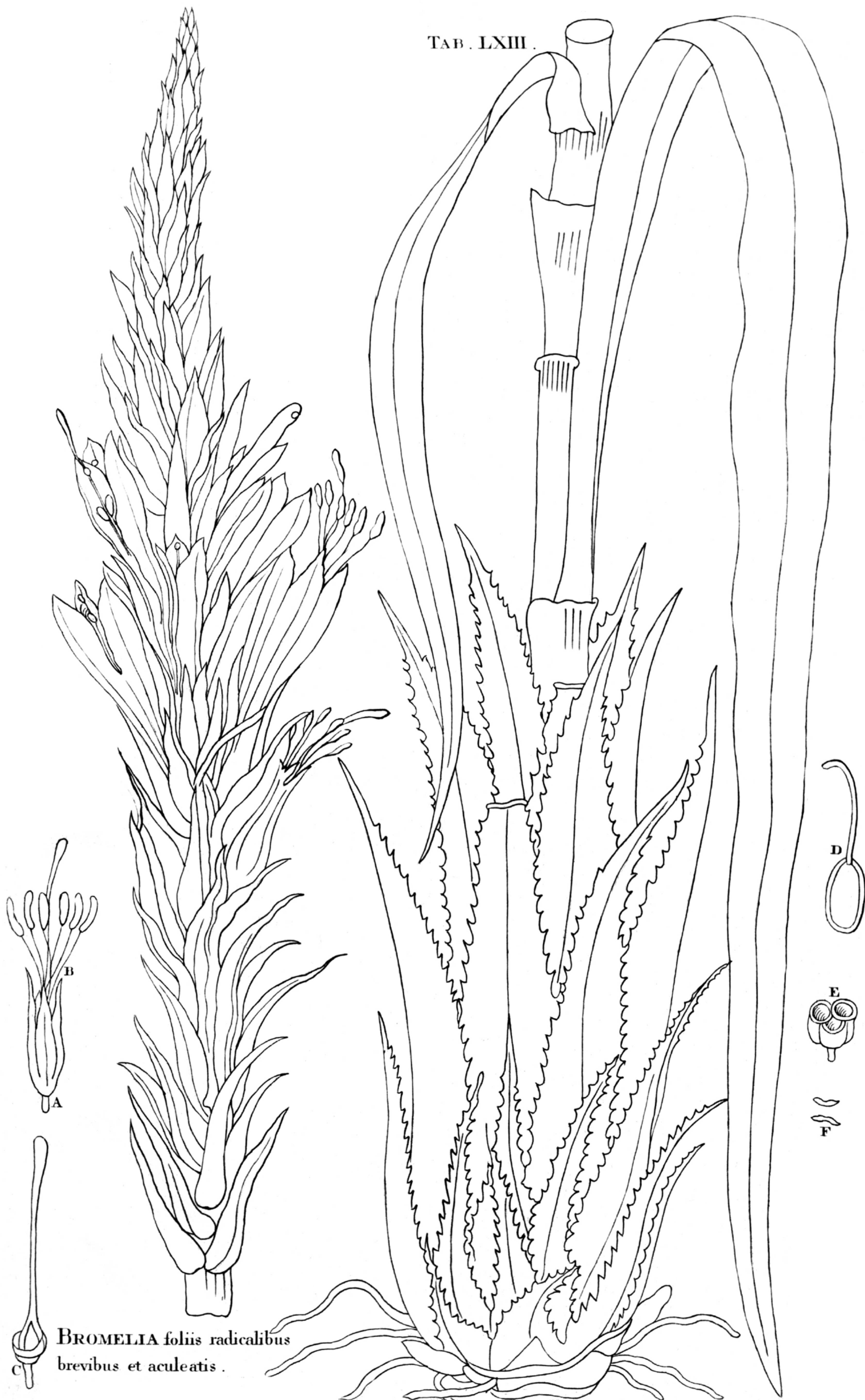
Culmus ſimplex, craſſus, articulatus, arundinaceus, in ſummo gerens flores in pyramidem erectos, inter ſquamas tamquam in ſpatha latentes.

Florum corolla tripetala eſt A, quorum ſtamina ſex longiora e flore eminent B, piſtillum autem C ſtaminibus duplo longius eſt, unde & ad Hexandriam monogyniam merito a *Linnæo* hoc genus refertur.

Fructus ovatus eſt D, in tria loculamenta diviſus E, fœtus ſeminibus longiuſculis, ac fere cylindraceis F.

Obſervatio. Hæc planta ſeſe maxime diſtinguit a reliquis BROMELIIS, foliis caulinis enſiformibus, integerrimis, longiſſimis, pendulis, de genere autem nihil certi ſtatuere audeo, ſed quum ſtamina pingat longiora *Plumier*, quam ſolent in hoc genere occurrere, & fructum inſtar capſulæ dependentem ex longo pedunculo, nec calicem coronatum, quum calix juxta *Plumierium*, in *Bromeliis* neceſſario abire debeat in fructum ovatum, hinc magis accedit ad *Agave* ſeu Aloes genus, quam ad *Bromelias*.

TA-

TAB. LXIII.

BROMELIA foliis radicalibus brevibus et aculeatis.

Fig. 1.

BROMELIA ſoliis ſerrato-ſpinoſis, obtuſis.

BROSSÆA.

TABULA SEXAGESIMA QUARTA.

B*Romelia* ramoſa & racemoſa, foliis arundinaceis, ſerratis. *Plum. nov. gen. pag.* 46.

BROMELIA foliis ſerrato-ſpinoſis, obtuſis, ſpicis alternis. *Linn.ſpec. pl. p.* 285. *no.* 4.

FIGURA PRIMA.

Radix puſilla.
Folia radicalia, lingulata, obtuſa, ſeſſilia, ſpinulis ſerrata, creberrima, avenia, arundinacea, quibus facile a reliquis congeneribus diſtinguitur.
Scapus ſubnudus, ſimplex.
Spicæ ſimplices, alternæ, laterales, numeroſæ, ſeu ramoſæ, quarum una naturali fere magnitudine in margine Tabulæ exhibetur.
Obſervatio. Species hujus generis quo ad fructus maxime inter ſeſe differunt, uti ex Figurarum comparatione unicuique facile patet. Reliquæ enim hujus generis ſpecies gerunt, vel baccas compoſitas cauli circumpoſitas, vel ſpicatas, vel etiam paniculatas , nulla alia in hoc genere nota eſt, quæ ſpicas habet laterales uti hæc, ita ut hæc planta tam quoad folia, quam quoad ſpicam compoſitam ab omnibus reliquis ſeſe facile diſtinguat. In honorem autem *Olai Bromelii* Medici ſueci celeberrimi ac Botanices peritiſſimi, uti conſtat ex ejus *Flora Gothica*, BROMELIA hoc genus a *Plumierio* in *nov. pl. gener. p.* 46. dicta fuit.

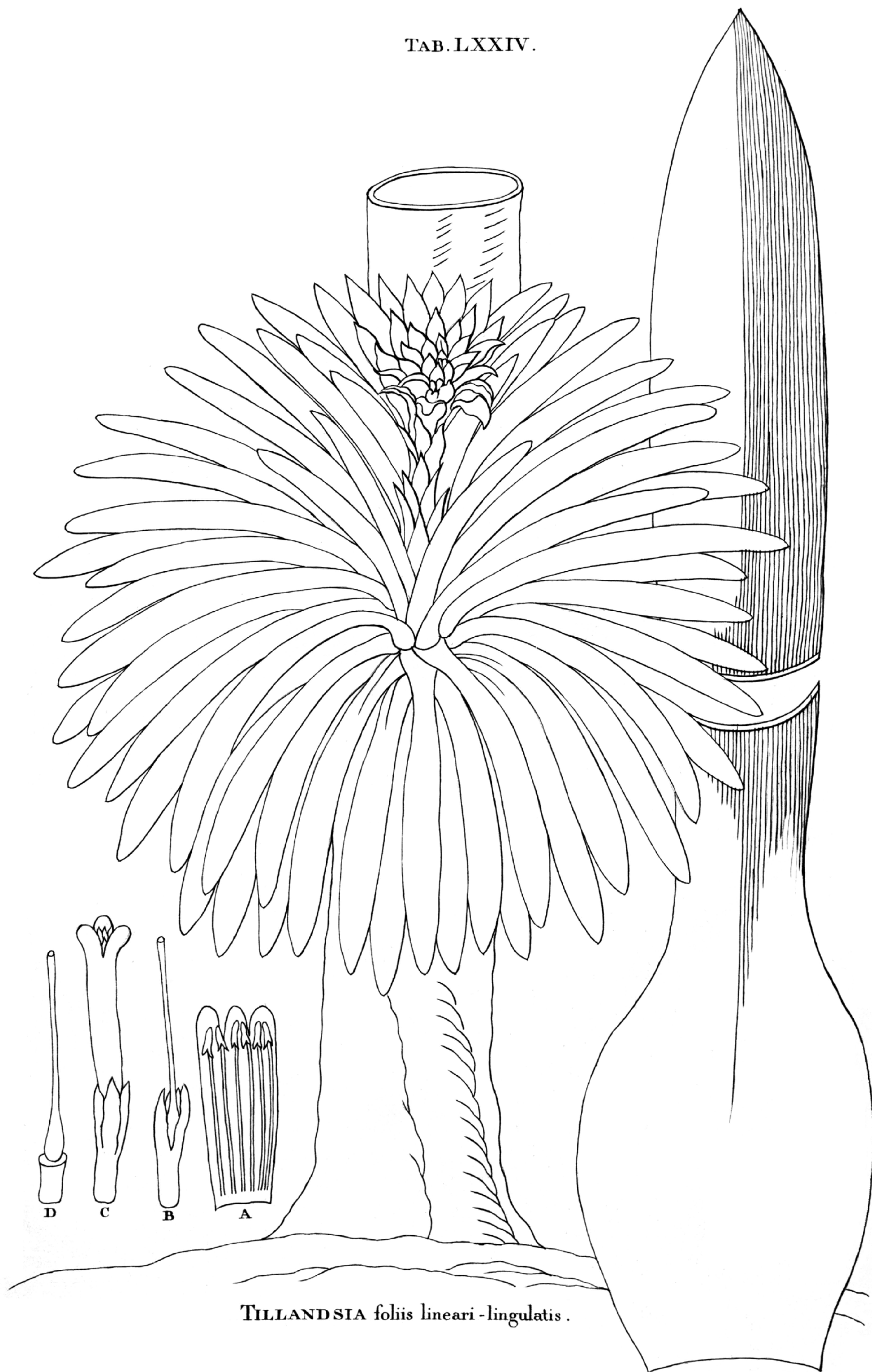
B*Roſſæa* fruteſcens, flore coccineo, fructu nigro. *Plum. nov. gener. p.* 5.

BROSSÆA. *Linn. ſpec. pl. p.* 1190.

FIGURA SECUNDA.

Planta fruteſcens, ramos gerens lignoſos, alternatos.
Folia ſimplicia, alternata, ſerrata, ovata, petiolata.
Flores rariores, alterni, ramos terminant, qui ſingularis ſunt ſtructuræ, monopetali, campaniformes fere, calice multifido continentur, & cum *fructu* ulterius examinari poſſunt in *Plumierii Tabula* 17. qui in hoc genere admodum ſingularis eſt, eo quod calix repleatur pulpa, & ipſe ſinuoſis ſit, qui abit in Baccam A. quinque capſularem B. ſeminibus fœtam numeroſis C. quæ capſulam ad dimidium replet, unde ſtructura Baccæ proxime accedit ad *Gualtheriam*.
Plumierius autem hanc plantam in memoriam Medici regii ordinarii D. *Guidonis Broſſæi*, de re Herbaria optime meriti,BROSSÆAM vocavit, ſcripſit autem hic Auctor tractatum Gallicum de natura, virtutibus, & militate plantarum, Pariſiis inpreſſum in 4to 1628.

TAB. LXXIV.

TILLANDSIA foliis lineari-lingulatis.

Obſervatio. Hæc arbor ſimillima eſt præcedenti Capparidi , ut, ſi demas fructum, vix diſtinguatur, Fructus vero facillime variant in eadem plantæ ſpecie, uti id patet in Cucurbitis, Peponibus, Melonibus, &c.: Non tamen hic varietatem audeo pronunciare in non viſis hiſce virentibus arboribus, præterquam quod ab omnibus huc usque Botanicis hæ diſtinctæ ſuerint habitæ.

TABULA SEPTUAGESIMA QUARTA.

C*Araguata* latifolia, clavata. *Plum. nov. gen. p*. 10.

TILLANDSIA foliis lineari-lingulatis, integerrimis, baſi ventricoſis. *Linn. ſpec. pl. p*. 286. *no*. 3.

Viſcum Caryophylloides, maximum, capitulis in ſummitate conglomeratis. *Sloan. Hiſt. Jam. tom*. 1. *p*. 189. *Tab*. 120.

Planta eſt paraſitica, creſcens in truncis, & ramis arborum.
Folia confertiſſima, linearia, lingulata, integerrima, baſi ventricoſa, uti in marginali majore adparet.
Flores monopetali, campaniformes, tubuloſi, ad oras plerumque trifidi, hexandri, uti in longitudinaliter aperto flore conſpicitur A, ubi ſtamina cum ſuis antheris delineata ſunt. B *Calix* eſt cum piſtillo. C totus *Flos* eſt cum calice & corolla. D piſtillum nudum.
Fructus eſt oblongus, acuminatus, membranaceus, in tres dehiſcens partes, continens ſemina pappoſa, uti in ſubſequenti patet Tabula.
Obſervatio. Plantæ hujus generis paraſiticæ ſunt in ſummis arboribus deſertorum, quarum folia ad baſin dilatata, & arcte canaliculata conſtituunt pelvim (quale folium ad Tabulæ dextram pulchre delineatum eſt baſi latiore concava) Folia vero patentia parte ſuperiore dilatantur in infundibulum, quo colligunt imbres, ut aqua pluvialis depluat in pelvim arctiore collo, ne per calorem climatis exſiccetur, ſed ſervetur pura & limpida pro avibus ſitientibus, animalibus ſcandentibus ut Simiis, & urgente neceſſitate etiam hominibus, mira Naturæ providentia.

TABULA SEPTUAGESIMA QUINTA.

CAraguata clavata & ſpicata, foliis ſerratis. Plum. nov. gen. p. 10.

TILLANDSIA foliis ſuperne dentato-ſpinoſis. *Linn. ſpec. pl. p*. 286. *no*. 2.

Caraguata Quarta *Piſonis Libr*. IV. *pag*. 194.

FIGURA PRIMA.

Planta paraſitica, in arboribus & putridis creſcens caudicibus, uti præcedens.

Folia longiſſima, aliquot pedes longa, craſſaque ut folia *Ananæ*, tres quatuorve digitos lata, inſtar canalis excavata, atque in ambitu dentato-ſpinoſa, præſertim ad dimidiam ipſorum partem ſuperiorem aculeis armata ſunt curtis & erectis, inferne glabra ſunt & membranacea, lata baſi ſeſe invicem involventia.

Culmus in ipſorum medio adſurgit, craſſus, arundinaceus, altus, hinc inde foliis veſtitus concavis, acuminatis, ſpinuloſis.

Floris in ipicam collecti ſunt in caulis ſummo, inter folia ſquamoſa. & ſpinuloſa reconditi, unde florum ſpica eleganter variegata eſt.

Floris Corolla longitudinaliter aperta & diſſecta conſpicitur in Tab. *a* ut ſtaminum ſitus cognoſcatur. *b* eſt Calix cum fructu. *c* Semen cum ſuo pappo. *d Calix* cum *piſtillo*.

Obſervatio, Hujus binæ aliæ ſpecies in *Plum. nov. gen. p.* 10. recenſentur nomine Ca *aguatæ* latifoliæ & anguſtifoliæ, quod barbarum & Americanum eſt nomen, atque hinc reputandum, in cujus locum *Tillandſia* reſtituta eſt a Cl. *Linnæo* in memoriam *Eliæ Tillandſii*, primi & unici Botanici, qui quondam in Finlandia floruit, uti notatur in *H. Cliff. pag.* 129. Atque edidit Catalogum plantarum circa Aboam, cum Medicinæ Profeſſor Aboenſis eſſet, ann. 1673. in 8vo. De quo vide *Seguierii Bibl. Botan. pag.* 193. & *Linn. Bibl. Botan. pag.* 122.

G*Erardia* humilis, Bugulæ foliis, Aſphodeli radice. *Plum. nov. gen. p.* 31.

GERARDIA foliis ſubovatis, tomentoſis, repandis, longitudine caulis. *Linn. ſpec. pl. p.* 610.

FIGURA SECUNDA.

Radix ex plurimis tuberibus, oblongis, perpendicularibus conſtat.

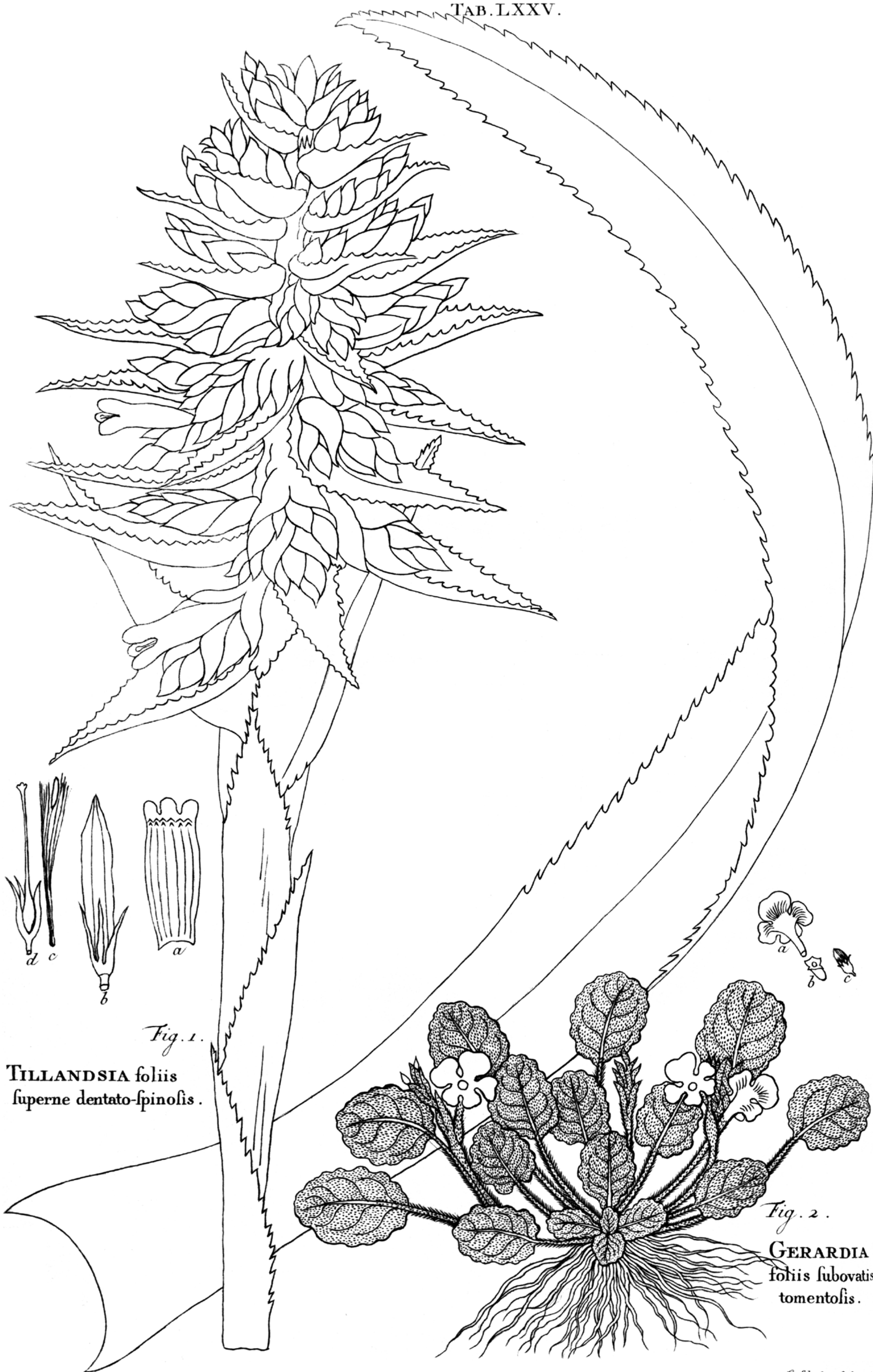
Folia ſubovata, tomentoſa, ſinuoſa, ſeu undulata, margine repando, petiolis longis, craſſis, hirtisque inſidentia.

Caules vix foliis altiores ſunt, in ſummo gerentes flores monopetalos, quorum forma & ſtructura a *Plum.* in *nov. gen. p.* 30. *Tab.* 12. ulterius deſcribuntur & exhibentur, ad dextram vero Tabulæ conſpicitur flos a poſtica parte *a. b* calix eſt ſeparatus. *c Fructus* calici inſidens.

Obſervatio. Unica modo hujus generis plantula, *Plumierii* tempore nota erat, dictaque a *Plumier*, ſuit in memoriam *Joan. Gerardi* Angli, qui hiſtoriam plantarum edidit Anglice, cum Figuris Tabernemontanti Londin. in Fol. 1597.

Nunc autem quinque hujus generis ſpecies recenſentur a *Linn. ſpec. pl. p.* 610. Atque noſtra quam maximam habet cum *Ruelliis* adſinitatem, & ſimilitudinem, inprimis radicibus inſtar Aſphodeli, uti dixit *Plumier*. ſed in noſtra fructus videtur a baſi dehiſcere, nec a ſummitate, uti in *Ruelliis*, qua nota multum recedit ab hiſce.

Finis Faſciculi Tertii.

a
b
c
d
Fig. 1.
TILLANDSIA foliis superne dentato-spinosis.
Fig. 2.
GERARDIA foliis subovatis, tomentosis.
G. Sibersma Sculp.

PLANTARUM
AMERICANARUM
FASCICULUS OCTAVUS,

Continens Plantas, quas olim

CAROLUS PLUMIERIUS,

Botanicorum Princeps

Detexit, Eruitque,

Atque in INSULIS ANTILLIS ipſe depinxit.

Has primum in lucem edidit,

Concinnis deſcriptionibus, & Obſervationibus,

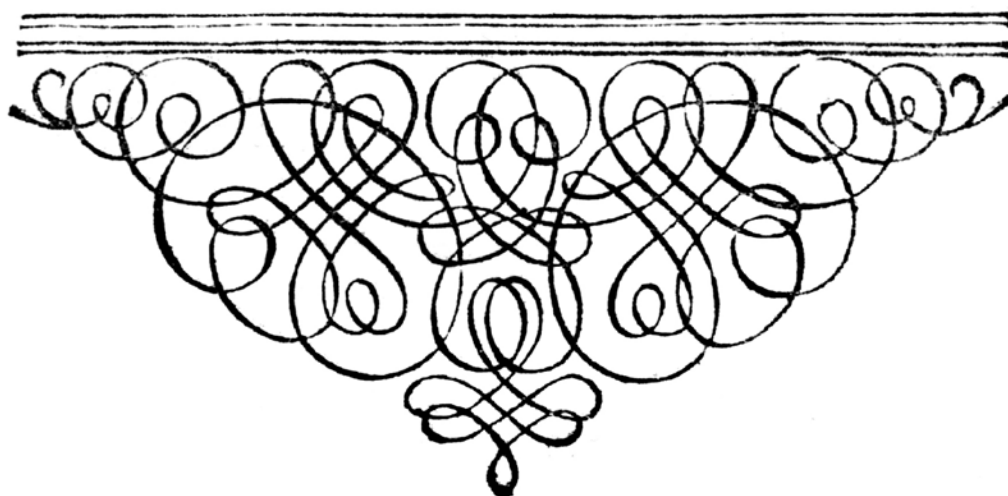
Æneisque Tabulis illuſtravit

JOANNES BURMANNUS, M. D.

Athenæi illuſtris, & in Horto Medico Amſtelædamenſi

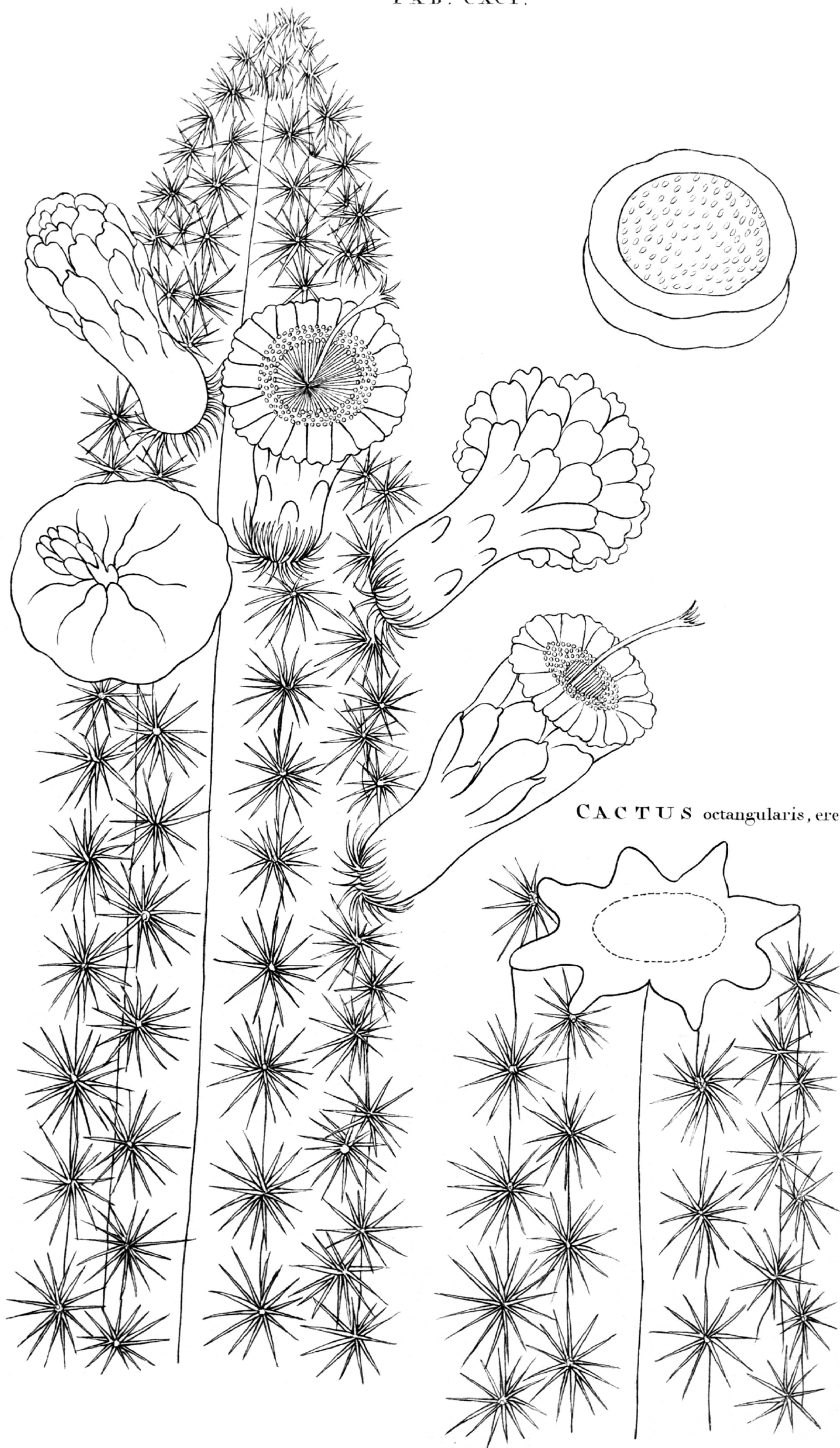
PROFESSOR BOTANICES,

Academiæ Cæſaræ Naturæ Curioſorum Socius, Rergiæque Societatis Scientiarum Upſalienſis Collega

Sumtibus Auctoris,
Proſtant Amſtelædami in Horto Medico,
Atque
Apud PETRUM SCHOUTEN,
& LUGD. BATAV.
Apud GERARD. POTVLIET, & THEODOR. HAAK.
M. DCC. LVIII.

TAB. CXCI.

CACTUS *octangularis, erectus.*

Scapus ex ipſo centro erigitur, ſquamis alternatis ac ſubulatis inveſtitus, quæ in majori ſpecie latiores, oblongæ, & amplexicaules videntur, uti in adjecto majoris ſpeciei ſcapo patet A.

Flores in ſuprema parte copioſiſſimi, & quaſi ſpicati excreſcunt, quorum forma proxime cum *Limodori* genere convenire videtur, quum vero non ſatis exacte ſint delineati, nil certi hactenus definio, & in patrio ſolo ulterius inquirendi ſunt, ita ut inter plantas dubias tam diu numeranda ſit, quum de genere huc usque dubitare liceat, & quamvis in *Fevill.* icone ſatis exacte ſint delineati flores, a noſtris tamen diſtincti, nec ita ſpicati, tota vero plantas facies ſuadet cum noſtra convenire, & ipſi adfinem eſſe.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA PRIMA.

M*Elocactus* monoclonos, flore albo, fructu atropurpureo. *Plum. Cat. pl. p.* 19. *Tourn. inſt. p.* 653.

CACTUS octangularis, erectus, angulis compreſſis; ſpinis absque tomento confertis.

Cactus erectus, longus, ſuboctangularis, angulis obtuſis. *Linn. ſpec.pl. p.* 467. *no.* 9.
Cactus novem angularis, longus, erectus, angulis obtuſis. *Linn. H. Cliff. p.* 181.
Cactus cylindraceus, erectus, ſulcatus, major, ſummitate obtuſas; aculeis confertis; *Brouw. Hiſt. Jam. p.* 238. *no.* 8.
Cereus craſſiſſimus, fructu utrimque rubro, Sloan. *Cat. pl. Jam. p.* 196. & *Hiſt. Jam. vol.* 2. *p.* 157.
Cercus erectus, fructu rubro, non ſpinoſo. *Herm. Parad. Bat. p.* 114.
Cereus erectus, maximus, Americ. hexangularis, flore albo, radiato. *Bradl. Hiſt. pl. ſuccul. pag.* 1.

Caudex ſimplex, erectus, ad ſummum indiviſus, angulis ac ſulcis notatus obtuſis, & compreſſis, plerumque octoangularis, ſpinis undique armatus ſetaceis, faſciculatis, ac ſtellæformibus; ad verticem confertiſſimis, ubi caudex in conum terminatur obtuſum.

Flores in ſumma ipſius parte proveniunt ſeſſiles, ſolitarii, ſatis frequentes reſpectu congenerum, ex petalis pluribus cordiformibus conſtantes, cum ſquamis calycinis inermibus & inbricatis, craſſum formantes tubum, intus innumera continentes ſtamina, cum ſtilo prominente longiſſimo, ſuperne ſtigmate capitato quinquefido inſtructo.

Fructus, eſt Pomum ingens, ovato-oblongum, uniloculare,

Semina plurima, ſubrotunda, nidulantia continens, uti in diflecto fructu in Tabula conſpicitur.

Obſervatio. Sub nomine *Cacti* quatuor hodie comprehenduntur genera,

Primo *Cereus*, quæ formam vulgo obtinet longam, cylindraceo-angulatam.

Secundo *Melocactus*, cujus facies eſt ſubrotunda, angularis.

Tertio *Opuntia* ſeu *Tuna*, quæ ramoſa, dichotoma, ac prolifera.

Quarto *Pereskia*, quæ arborea, ac folioſa.

Omnes vero ſpinoſa? ſunt, externa facie, & florum ac fructuum forma proxime inter ſeſe convenientes, ita ut Cl. *Linnæus* antiquum aſſumpſerit nomen *Cactum*, quo planta denotatur aculeata, plerumque angularis, edulis, & carnoſa &c.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SECUNDA.

M*Elocactus* arboreſcens, tetragonus, flore exalbido. *Plum. Cat. pl. p*. 19. *Tourn. inſt. p*. 653.

CACTUS brachiatus & articulatus, articulis oblongis, ſinuoſis, caudice erecto, inermi, quadrangulari, aculeis brachiorum curtis, & confertis.

Opuntia major, ſpinoſa, cauleſcens, foliis longis & anguſtis, pendulis. *Sloan. Cat. pl. Jam. p*. 195.

Jamacary tertia. *Piſon Hiſt. nat. p*. 189. & *Marcgr. p*. 116.

Caudex ſimplex, erectus, mitis, quadrangularis.

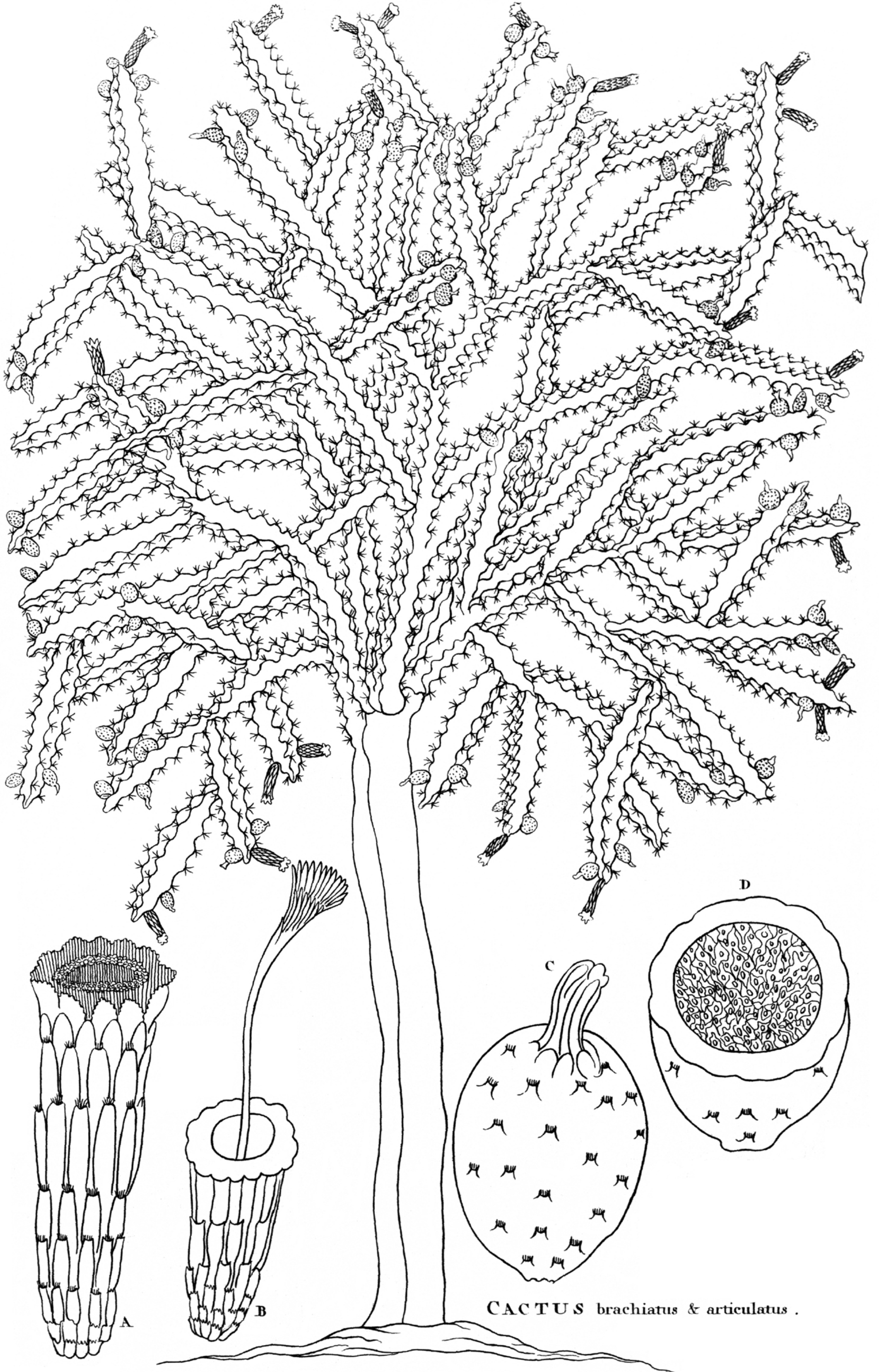
Rami brachiati & articulari, ex plurimis articulis, inæqualiter ſitis, & ſinuoſis, ac ſpinoſis conſtantes.

Flores ad articulorum extremum proveniunt, ſeſſiles, vagi, ac ſolitarii, atque hi ex tubo longo conſtant, qui componitur ex ſquamis calicinis, oblongis, ſimplicibus, ſuperne ciliatis ac ſpinuloſis ,cum ſtilo longiſſimo, prominente, uti in ſeparatis majoribus conſpicitur ipſorum partibus A & B.

Fructus ſunt poma ovata C, aculeis vagis armata, quæ plurima continent ſemina, in pulpa nidulantia D, uti in diſſecto fructu adparet.

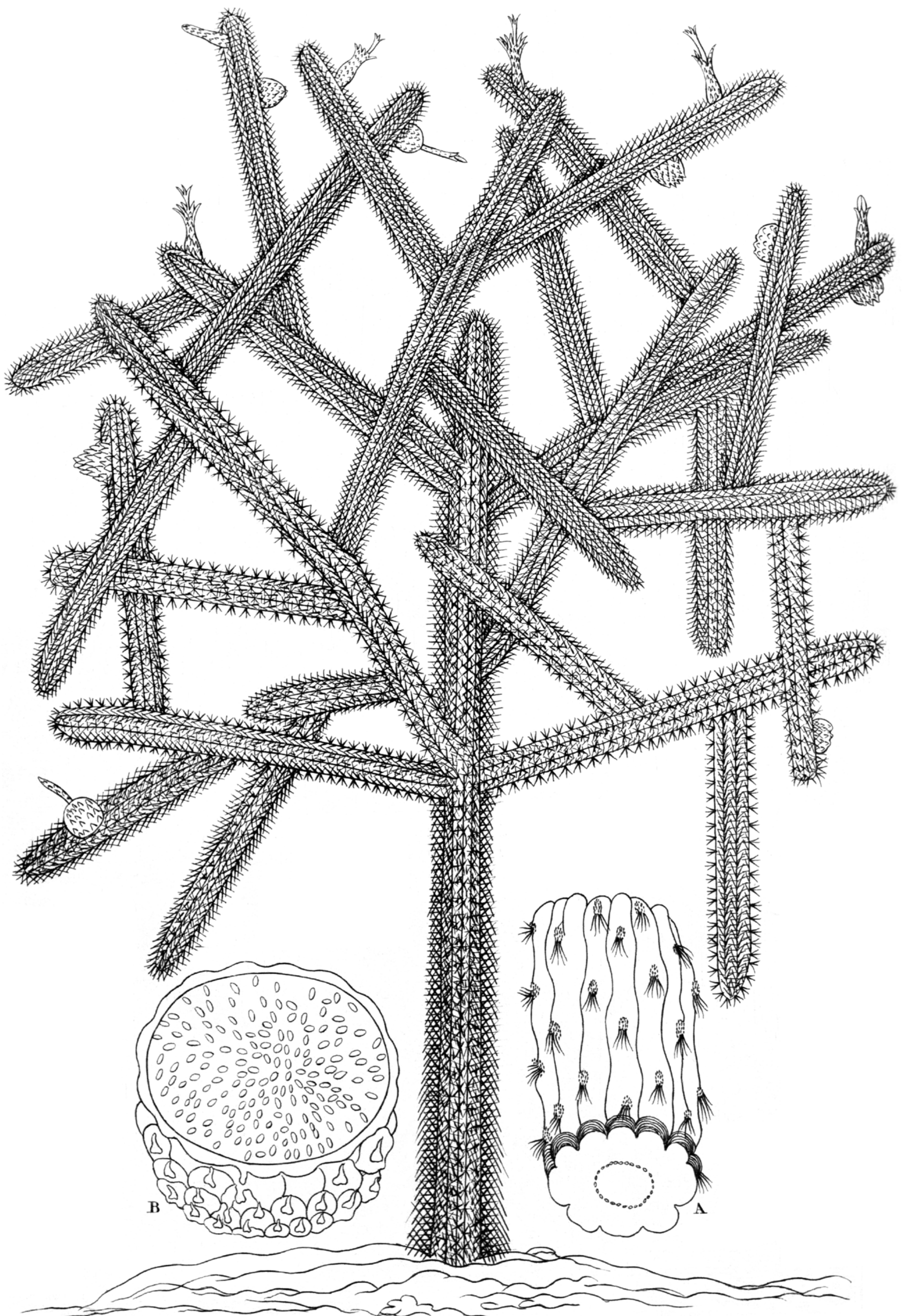
Obſervatio. Melocacti hi arboreſcentes *Plumierii*, Opuntiæ olim dictæ veræ ſpecies habendæ ſunt, unde mirandum, quod auctor in catalogo ſuo illos ſeparaverit, uti ex ſubſequentibus ejus Opuntiis patebit, quum nulla generica differentia in iis obſervetur; merito itaque hæ omnes plantæ a Botanicis hodiernis ad unum rediguntur *Cacti* genus.

TAB. CXCII.

CACTUS brachiatus & articulatus.

TAB. CXCIII.

CACTUS *ramoſiſſimus, articulis æqualibus.*

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA TERTIA.

M*Elocactus* arboreſcens; folio ſtriato, ſpinoſiſſimo, fructu aureo, tuberculoſo. *Plum. Cat. pl. p.* 19. *Tourn. inſt. p.* 653.

CACTUS ramoſiſſimus , articulis æqualibus, ſtriatis, ſetis ſpinoſis undique armatus.

Opuntia major, ſpinoſa, euleſcens, foliis atrovirentibus, longis, & anguſtis, pendulis, fl. rubro. *Sloan. Cat. p.* 195.
Opuntia foliis longiſſimis, atrovirentibus, maxima, Americana. *Breyn. prodr.* 2. *p.* 87.
Jamacary. Marcgr. hiſt. Braſil. p. 175. & Jamacary ſecunda. *Piſon. p.* 189.

Caudex ſimplex, erectus, multangularis, ex decem utcunque angulis conſtans A ſpinoſiſſimis, ſpinis undique decuſſancibus armatus.
Rami brachiati & articulati, articulis conſtantes longiſſimis, æqualibus, ſeu linearibus, undique ſtriatis, ac ſetis plurimis cruciatis ſpinoſiſſimis undique armatis.
Flores & *fructus* uti in præcedente, qui in articulorum ſuperiore parte excreſcunt, hi vero ſquamoſi & muricati plurima oblonga minutiſſima continent ſemina B.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA QUARTA.

M*Elocactus* arboreſcens, trigonus, unduloſus, aculeis validis munitus, fructu ſubviridi. *Plum. Cat. pl. p.* 19. *Tourn. inſt. p.* 654.

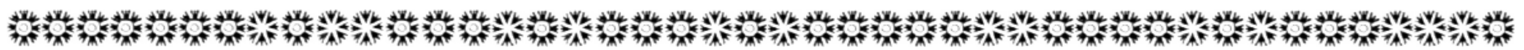
CACTUS ramoſus, articulis oblongis, triquetris; caudice ſpinoſo, triangulo.

Cactus articulato-prolifer, articulis ovato-oblongis, ſpinis ſetaceis. *Linn. ſpec. p.* 468. *no.* 16.
Cactus compreſſus, articulatus, ramoſus, articulis ovato-oblongis, ſpinis ſetaceis. *Linn. H. Cliff. p.* 183. *Roy. pr. p.* 280.
Cactus brachiatus, & articulatus, articulis oblongo-ovatis, compreſſis, caudice tereti, erecto, ſpinoſiſſimo, aculeis brachiorum brevibus confertis. *Brouw. Hiſt. Jam. p.* 237. *no.* 3.

Caudex erectus, ſimplex, trigonus, ſpinis ſetaceis, faſciculatis ad angulos armatus.
Rami vagi, articulati, articulis conſtantes rarioribus, oblongis, triquetris, ſpinuloſis, margine repandis.

Flores ad ipſorum extremum rariores excreſcunt, ex longis conſtantes tubis cum radio extenſo, petalis ac ſtaminibus innumeris, & ſtilo breviſſimo, uti in ſeparato majore flore A patet.

Fructus, eſt pomum ſubrotundo-ovatum, & quaſi truncatum, B pulpa refertum molliſſima, in qua rariora nidulantur *ſemina*, uti in diſſecto conſpicitur C.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA QUINTA.

MElocactus arboreſcens, Cereiformis & ſpinoſiſſimus, fructu oblongo ſubluteo; ſeu *Melocactus* arboreſcens, folio ſtriato, ſpinoſiſſimo, fructu oblongo, ſubluteo. *Plum. Hiſt. mſſ. Tom.* 3. *p.* 26.

CACTUS erectus, octangularis, angulis rotundatis-ſpinis radiatis ac ciliatis.

Cereus erectus altiſſimus , Surinamenſis. *Herm. Parad. Bat. p.* 116. *Vokkam. fl. Norimb. p.* 97.

β Cactus erecttus, ſexangularis, longus. *Linn. ſpec. p.* 466. *no.* 5.

Cereus Americ. octangularis, ſpinis albicantibus. *Bradl. Hiſt. pl. Succ. Dec.* 2. *p.* 3. *Tab.* 12.

FIGURA PRIMA.

Caudex erectus, ſimplex, longiſſimus, in noſtra octangulus, ad angulos ſpinis armatus faſciculatis, ſeu ſtelliformibus, ſetaceis A.

Flores ex longo conſtant tubo B, qui in primis formatur ex ſquamis calicinis ſimplicibus, oblongis, atque inermibus, illi vero ſuperne ſeſe explicant in petala plurima extenſa, ad oras crenata C, atque interne innumera continent ſtamina, uti in reliquis.

Fructus eſt conus obtuſus, ſimplicibus & inermibus ſquamis tectus, intus continens ſubrotunda ſemina, in pulpa nidulantia D.

O*Puntia* altiſſima, Cereiformis, aculeis validiſſimis, flore amplo, fimbriato. *Plum. Cat. pl p.* 6.

CACTUS erectus,octangularis,ſpinisſubulatis,validisſimis,floreamplofimbriato.

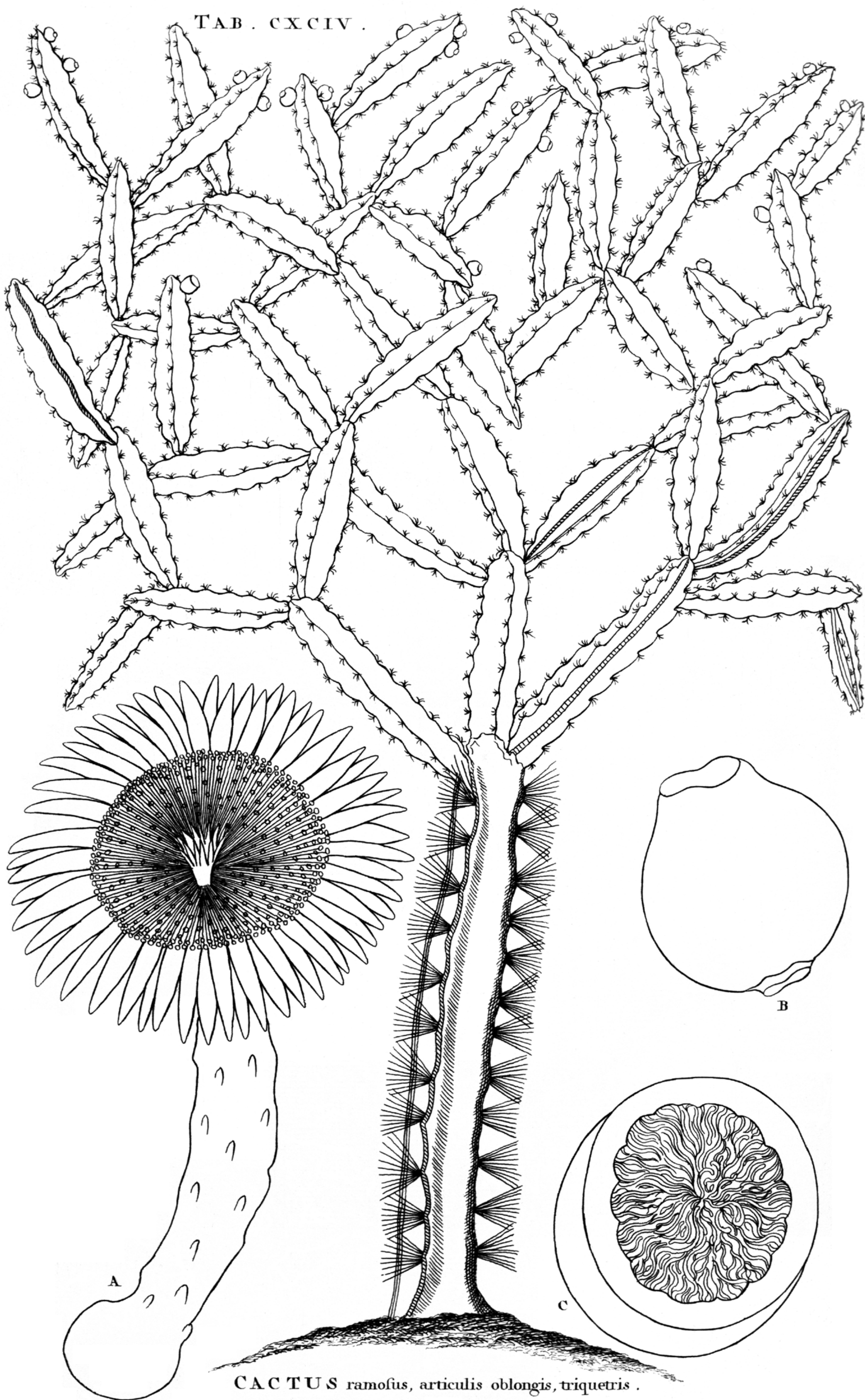
Opuntia major, validisſimis ſpinis munita? Tourn. *inſt.* p. 239.

Opuntia major, folio oblongo, rotundo, ſpinis longisſimis & validisſimis confertim naſcentibus obſito, flore luteo. *Sloan. Catal. pl. p.* 193. *Hiſt. vol.* 2. *p.* 149.

Cereus erectus, crasſisſimus, maxime anguloſiis, ſpinis albis, pluribus, longisſimis. *Boerh. Ind. H. L. B. tom.* 1. 293.

β Cactus brachiatus & articulatus, articulis ovatis, compresſis, aculeis longisſimis, confertis. *Brouw. Hiſt. Jam. p.* 237. *no.* 23? &c.

FI-

CACTUS ramoſus, articulis oblongis, triquetris.

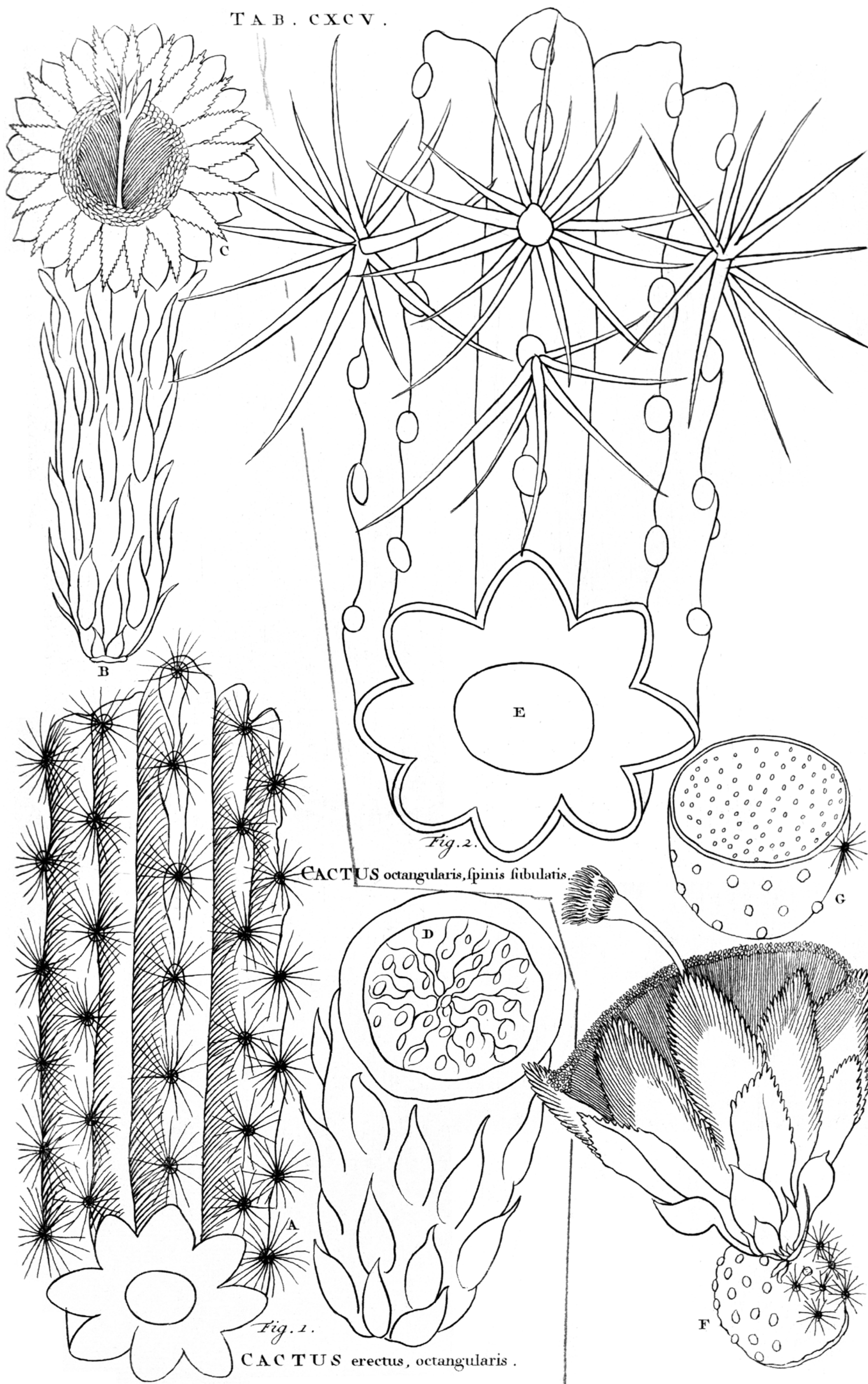

TAB. CXCV.
C
B
A
E
D
G
F
Fig. 2.
CACTUS octangularis, ſpinis ſubulatis.
Fig. 1.
CACTUS erectus, octangularis.

FIGURA SECUNDA.

Planta altisſima, ſimplicem gerens inſtar Cereorum caudicem, octangularem E, ſpinis longisſimis faſciculatis & ſubulatis armatum, quæ decidulæ videntur, uti in trunci ſegmento ex ipſarum veſtigiis patet, atque iliæ ad angulos in primis videntur excreſcere.
Flos non tubuloius eſt uti in prioribus, ſed potius roſaceus videtur, ex petalis ſerratis ac ciliatis cum ſtilo longisſimo conſtans F.
Fructus eſt pomum ſubrotundum, ſpinuloſum, intus continens plurima, ſubrotunda *ſemina*, ut in diſſecto adparet G.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SEXTA.

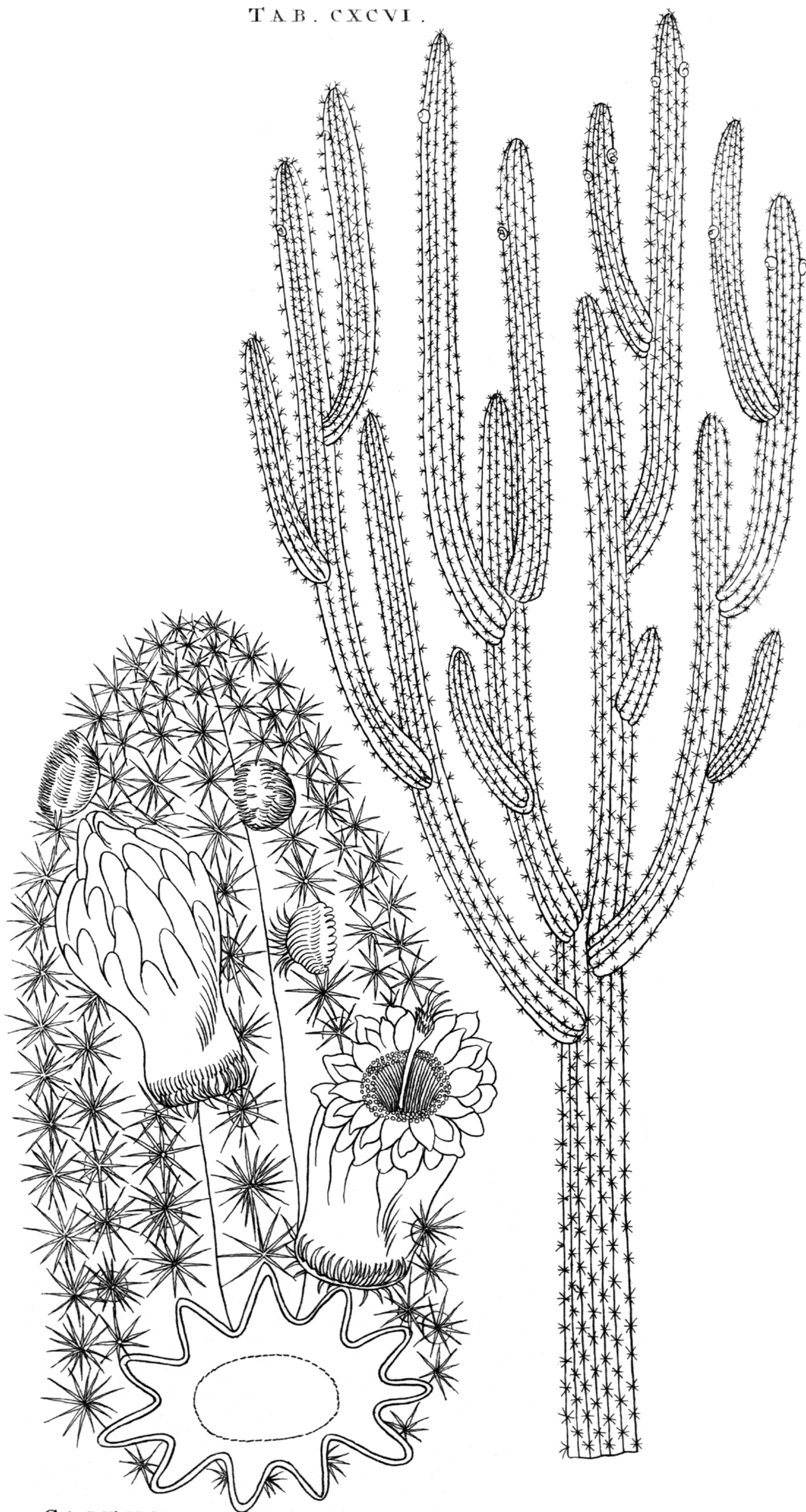
O*Puntia* arbor, excelſa, Cereiformis , flore albo. *Plum. Cat. p.* 6. *Tourn. p.* 240.

CACTUS erectus, ramoſus, undecim-angularis, ſpinoſisſimus.

Cactus erectus, cylindraceus, ſulcatus,tenuior, ſummitate attenuatus, aculeis confertis. *Brouw. Hiſt. Jam. p.* 239 no. 9?
Cereus altiſſimus, gracilior, erectus, fructu luteo, intus niveo, ſeminibus nigris pleno. *Sloan. Cat. pl. Jam. p.* 197.
Cereus erectus, maximus, fructu ſpinoſo rubro? *Herm. Par. Bat. p.* 113. *Bocrb. Ind. H. L. B. tom.* 1. *p.* 293.

Plantæ caudex ſimplex, ex plurimis angulis, undecim utcunque conſtans, ſuperne ramoſus, ex variis, ſimplicibus, irregularibus, & inæqualis lonlongitudinis articulis compoſitus, qui ſpinulis undique ſetaceis & faſciculatis armantur, uti & tota planta ſpinoſisſima eſt.
Flores in ſummitate excreſcunt inter ſpinas ad angulos ſesſiles, ex brevibus conſtantes tubis, atque petala inſtar Roſæ extenſa gerentes, cum innumeris ſtaminibus, ac ſtylo prominente longisſimo, quales in majori florifero, & obtuſi coni ſegmento conſpiciuntur ad latus Tabulæ.
Obſervatio. Hæc planta externa ſua facie modoque florendi magis *Cereis* quam *Opuntiis* adfinis eſt, unde vix patet, quam ob rem Auctor hanc potius ad *Opuntias* retulerit, qui alioquin, ratione Epochæ Botanicæ, inquavixit, ſatis accurate, ac ſæpe nimis ſollicite genera ſeparavit; ſed quum omnes hæ plantæ ſub uno jam militent genere *Cacti*, nullum Botanicis ſcrupulum movebunt.

TAB. CXCVI.

CACTUS erectus, ramosus, undecim-angularis.

TAB. CXCVII.

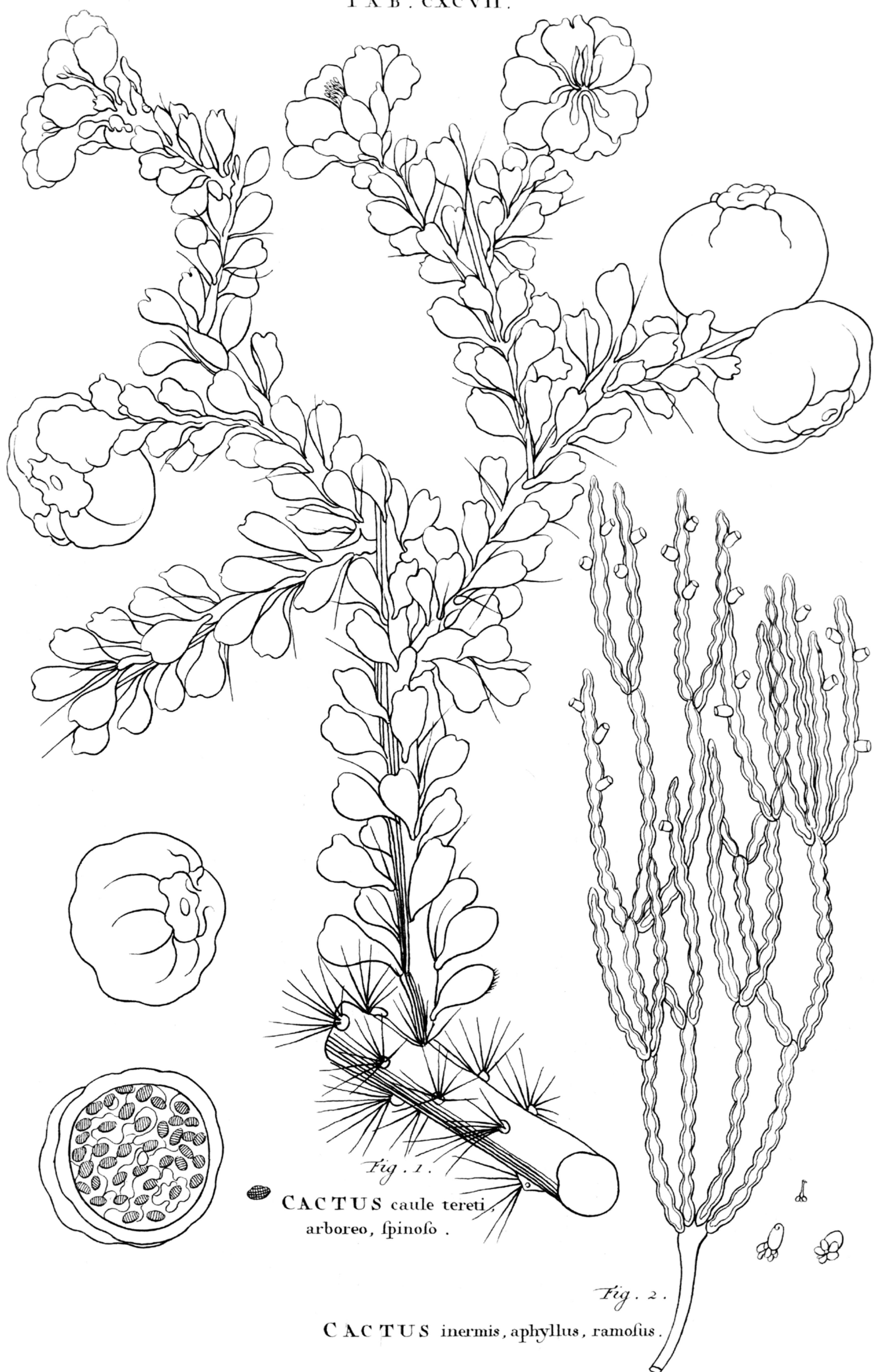

Fig. 1. CACTUS caule tereti, arboreo, ſpinoſo.

Fig. 2. CACTUS inermis, aphyllus, ramoſus.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SEPTIMA.

O*Puntia* arbor, ſpinoſiſſima, foliis Portulacæ cordatis. *Plum. Cat. p.* 6.

CACTUS caule tereti, arboreo, ſpinoſo, foliis cuneiformibus, retuſis. *Linn. ſpec. p.* 469. *no.* 22.

β Jamacary ſexta. *Piſon. Hiſt. natur. p.* 191.

FIGURA PRIMA.

Caulis foliis nudus, ſed ipſorum loco ſpinis ſetaceis faſciculatis armatus.

Folia in ramis cuneiformia, emarginata, craſſa, ſucculenta, alterna per ramos tenellos, inter quæ ſpinæ ſubſolitariæ, ſubulatæ.

Flores & *fructus* in ramulorum ſummo excreſcunt ſolitarii, rarius gemini, quorum petala roſacea, plana, & cordata.

Fructus ſunt poma ſubrotunda, ſubanguloſa, nullis foliis ſuffulta, uti in *Pereskia*, cui tamen hæc planta quam maxime adfinis eſt, & proxime accedit, & licet ſatis exacte ab auctore noſtro ſit delineata *Pereskia*, ipſam tamen huic non ſubjungam , quum Botanicis jam ſit notiſſima ex *H. Eltham*. optima figura & deſcriptione, nec non ex *H. Amſt. tom.* 1. *Tab*. 70. Quas tamen Cl. *Dilleinius* putat eſſe diverſas, quæque ubivis in Botanicorum hortis eſt obvia

O*Puntia* minima, flagilliformis. *Plum. Cat. p.* 6. *Tourn. inſt. p.* 240.

CACTUS inermis, aphyllus, ramoſus, ramulis gracilibus, compreſſis, articulatis.

Cactus paraſiticus, inermis, aphyllus, ramoſus, propendens, ramulis gracilibus, teretibus, ſtriatis. *Brouw. Hiſt. Jam. p.* 238. *no.* 11.

FIGURA SECUNDA.

Planta fruticoſa, ac ramoſa, ex ramulis articulatis, digotomis, & trigotomis conſtans.

Floſculi ad ipſorum ſupremam excreſcunt partem, ab auctore ruditer depicti.

Fructus videntur conuli obtuſi, & quaſi truncati, quantum ex icone conjicere licet, ſed qui in loco natali ulterius ſunt inveſtigandi, ita ut inter dubias plantas hæc quoque numeranda, atque vix hujus generis eſſe videatur, quum vero ab auctore, uti & a Cl. *Brouw. l. c.* ut puto, huc relata ſit, non auſus ſui, nec potui eam ad aliud reducere genus, quod poſteris curæ ſit.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA OCTAVA.

M*Elocactus* ex pluribus globulis Opnntiæ modo naſcentibus, ſpinoſiſſimis. *Plum. Cat. pl. p.* 19. *Tourn. inſt. p.* 653.

CACTUS articulato-prolifer, articulis globoſis, glomeratis, ſpinoſis. *Linn. ſpec. pl. p.* 468. *no.* 14.

Planta ſeſſilis, articulata, ex articulis conſtans globoſis, ſibi mutuo inarticulatis, ſeu adcretis inſtar proliferarum , atque illi ſpinas undique emittunt ſolitarias, rarius geminas, longas, ſubulatas, acutiſſimas.

Flores in articulis ſummis eriguntur ſeſſiles, ex longo ſquamoſo tubo conſtantes, cum petalis explicatis, ſinuoſis, & ſtilo longiſſimo prominente, cujus ſtigma latiſſimum, ac multi-partitum eſt.

Obſerv. Inter omnes *Cactorum* ſpecies hæc rariſſima,& maxime ſingularis planta eſt, a nemine ante auctorem noſtrum obſervata & commemorata.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA NONA.

M*Elocactus* repens, tetragonus, & pentagonus,flore albo, fructu rubro, & coccineo. *Plum. Cat. p.* 20. *Tourn. inſt. p.* 653.

CACTUS repens, ſubquinque angularis. *Linn. ſpec. p.* 467. *no.* 11.

Cactus ſcandens, angulis quinque, pluribusque obtuſis. *Linn. H. Cliff. p.* 182. *Roy. pr. p.* 280.

Cereus Americanus, major, articulatus, flore maximo, nocte ſeſe aperiente, & ſuaviſſimum odorem ſpirante. *Volk. Heſp. Norimb.* 1. *p.* 133. *Tab.* 134.

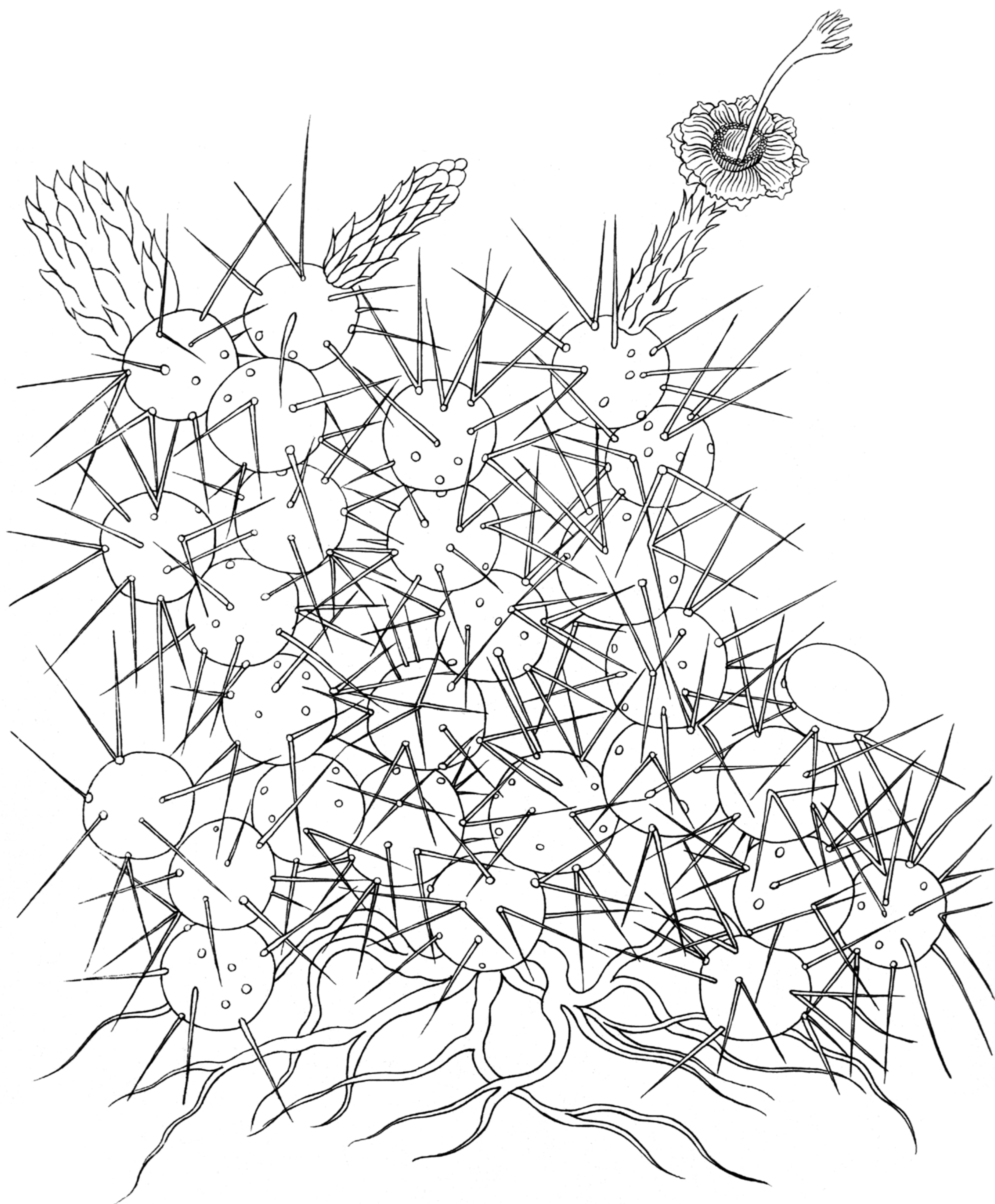
Cereus ſerpens *Ἑλιόφυγα,* ſeu ſolfuga. *Plukn. Mantiſſ. p.* 76. ubi fioris peculiaris indoles denotatur.

F I G U R A   P R I M A.

Planta proprie eſt repens, ſique radiculis, quas hic inde emittit, adſtantes arbores, aliaque fulcra attingere poteſt, ſcandit, longiſſima emittens ſarmenta, plerumque quatuor vel quinque, aliquando plures angulos formantia,ſpinis per interſtitia erumpentibus faſciculatis,ſetaceis,ſtellæ in modum in orbem expanſis,quæ in Auctoris icone frequentiores depictæ ſunt,quam in noſtris obſervantur plantis,quæque in pentagona ejus varietate ab auctore etiam multo rariores & tenuiores delineatæ ſunt.

Flos diu latet, ac tarde creſcit, conumque primo format obtuſum, ſpinulis ſubtiliſſimis armatum, quum vero ſeſe aperit, ingentem primo

TAB. CXCVIII.

CACTUS articulato-prolifer, articulis globosis.

TAB. CXCIX.

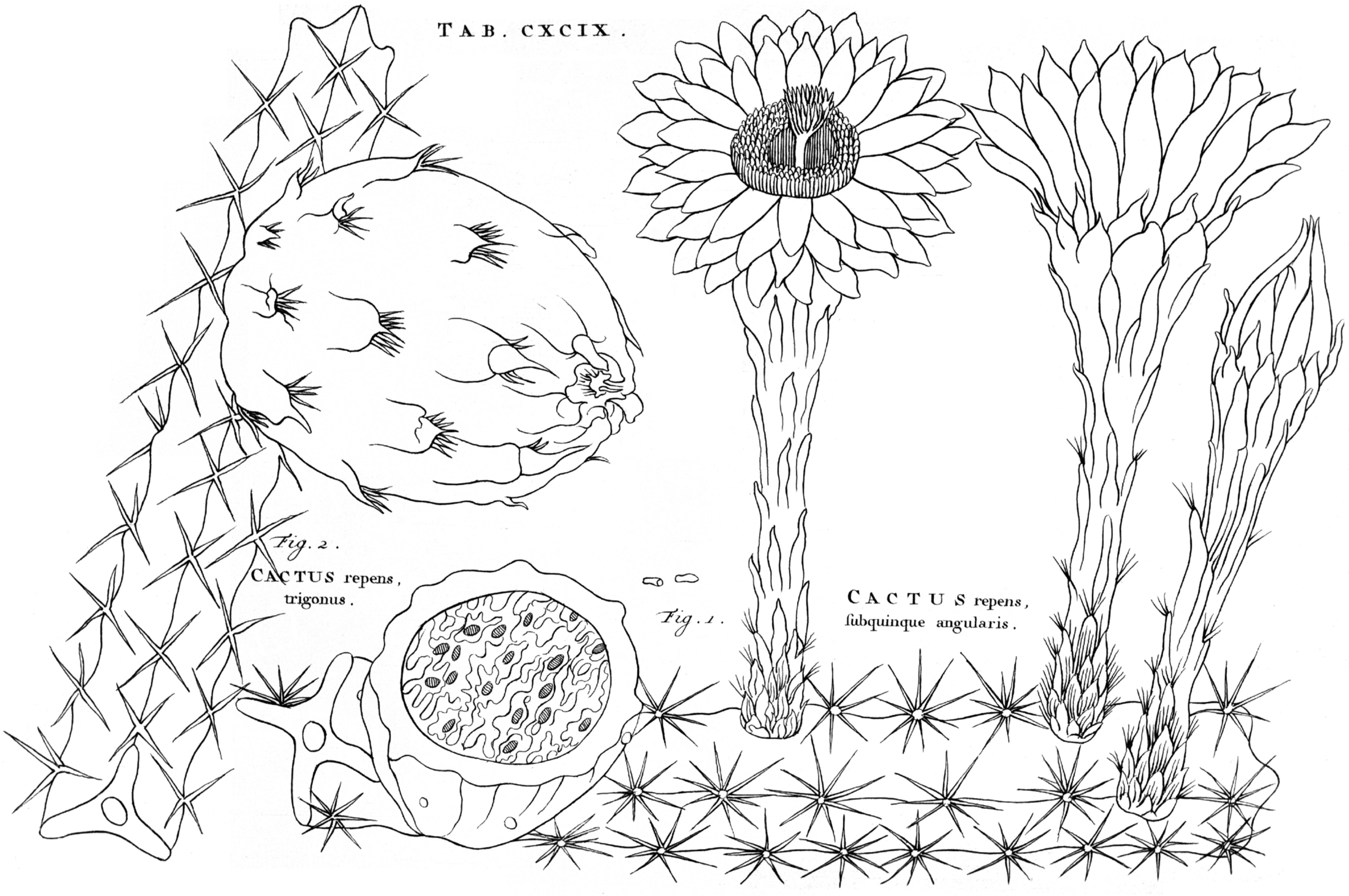

Fig. 2.
CACTUS repens,
trigonus.
Fig. 1.
CACTUS repens,
ſubquinque angularis.

explicat calycem, ex meris ſquamis, quadruplici quidem ſtrato ſitis, compoſitum: Veſperi vero, quum ipſe jam florebit, circa horam ſeptimam plerumque ſeſe aperire incipit, duodecima hora candidiſſimus micat , omniumque amæniſſimum & ſuaviſſimum præbet ſpectaculum, & odorem, qui per totum ſeſe diffundit hypocauſtum, in quo ut copioſe hæc planta floreat, proxime ad feneſtras in fictilibus verno tempore deponenda eſt, quoque magis Soli exponatur, ejusque radiis illuſtretur, eo luxurioſior, magisque florifer obſervatur, ita ut, licet flos Solem videatur ſubterfugere, quum per noctem ſeſe aperiat, planta tamen ipſa *Ἑλιόφιλα*, ſeu Solis arnica obſervatur.

Qui hujus porro incomparabilis floris ſingularem ſcire deſiderat ſtructuram, adeat *H. Cliff. l. c.* ubi a Cl. *Linnæo* exactiſſime & graphice ejus partes ſeparatæ explicantur, quæ a Cl. *Trewio* in *decur. Tab.* 31 & 32.elegantiſſime delineatæ exhibentur.

M*Elocactus* repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo. *Plum. Cat.p.* 20.

CACTUS repens, trigonus, ſpinis quaternis, ſetaceis.

β Cactus triangularis, ſcandens, articulatus, *Linn. H. Cliff. p.* 182. *no.* 1.

F G U R A S E C U N D A.

Obſervatio. Licet hæc planta cum *Cereo* trigono articulato, fructu ſuaviſſimo *Herm. Prodr. p.* 118. a Botanicis vulgo jungatur, ex forma tamen articulorum, *Hermanni* icone, ſpinisque inprimis quaternis, cruciatisque patet, longe aliam eſſe plantam, illamque *Hermanni* melius convenire cum alia *Plumierii* planta mox ſubſecutura, quæ ſpinas ſimiles ac ilia gerit; cæterum harum plantarum fructus dulciſſimi, acidodulces, ab incolis in deliciis habentur, quam maximum in ſerventibus iſtis regionibus refrigerium ſitientibus præbentes, quique Aurantiorum magnitudinem ſæpe adæquant, ita ut licet hæ plantæ ſpinis undique armatæ, foliis deſtitutæ, atque inſtar ſerpentum primo adſpectu fugiendæ & horrendæ, humano tamen generi ob delicatos fructus amabiles ſint, & in ſilvis campeſtribus, ubi ad arbores adſcendunt, quam avidiſſime a ptætereuntibus & ſitientibus incolis expetantur; omnes porro hæ repentes ſpecies, ipſarumque varietates eundem habent creſcendi modum; ſi nulla inveniant adminicula, quibus ſeſe ſuſtinere valent, per terram proſerpunt, ſi vero arbores, ad quas ſeſe erigere poſſunt, adtingant, fibrillas radicales adipſas emittunt,harumque corticibus ſeſe figunt, ipſas adſcendunt arbores, atque per illarum frondes ſeſe extendunt luxurioſiſſime tanquam Paraſiticæ, ex ipſis quoque nutrimentum ſugunt per fibrillas ipſis infixas, quum harum plantarum radices terræ inhærentes adeo puſillæ ſunt ratione ipſarum magnitudinis, uti id evidentiſſime patet in *Cactis* erectis, quæ vix notabiles gerunt radices, ſcopulisque tam firmiter ſepe infixæ ſunt, ut ab iis ſine ſumma læſione vix ſeparari poſſint, unde hoc plantarum genus vix per fibrillas terræ inhærentes nutrimentum haurire videtur, quod in aliis quoque ſucculentis obtinet plantis, uti id de variis Aloës, Meſembryanthemi, aliarumque ſpeciebus ſatis cuique notum eſt.

TABULA DUCENTESIMA.

M*Elocactus* trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo. *Plum. Cat. pl. p.* 19. *Tourn. inst. p.* 653.

CACTUS trigonus, repens; spinulis quaternis, subaduncis.

Ficoides Americana; seu *Cereus* cristatus, foliis triangularibus, profunde canaliculatis. *Plukn. Almag. p.* 147. *Tab.* 29. *Fig.* 3
β Cereus Americ. triangularis, radicosa. *Bradl. hist. pl. Succ. p.* 4.

FIGURA PRIMA.

Hæc eodem modo, quo prior crescit, sed articuli longiores, profundius sulcati, spinæque curtæ rariores & latiores, & quasi aduncæ; *Flos* instar primæ repentis speciei, speciosus, ingens, & ample sese extendens, sed squamæ calicinæ inermes penitus, nec ullis spinulis annatæ, uti in alius squamis inprimis inferioribus; ita ut hæ plantæ in plurimis partibus conveniant, in paucis differant, atque si quis eas pro varietatibus tantum habere velit, per me licet, quum vero *Plumier*. eas distinxerit, & ego has separatas proponere debui & volui.

M*Elocactus* trigonus, alius, repens, fructu coccineo, ex insula Sanctæ Crucis. *Plum. Hist. mss. Tom.* 3. *p.* 15*

CACTUS caule triangularis articulato, margine sinuoso, spinis fasciculatis.

β Cactus repens, triangularis. *Linn. spec. p.* 468. no. 13 ?
Cereus scandens minor, trigonus, articulate, fructu suavissimo. *Herm. Parad. Batav. p.* 118. cujus icon cum nostra optime quadrat. *Boerh. Ind. H. L. B. tom.* 1. *p.* 293.
Cactus debilis, brachiatus, æqualis, triquetrus, scandens vel repens, spinis brevissimis, confertis. *Brouw. Hist. Jam. p.* 238. *no.* 6.
Cereus Peruvianus, amplexicaulis, articulatus, fr. rotundo, maximo, coccineo. *Herm. Par. Bat. Pr. Volk. fl. Norimb. p.* 97.
Ficus Indica, folio triangulari, ensiformi, stellatim aculeato. *Sloan. Cat. pl. Jam. p.* 196. &c.

FIGURA SECUNDA.

Idem, uti in prioribus, in hac quoque observatur crescendi modus, unde hæ plantæ ab auctoribus quam maxime inter sese confunduntur, paucas collegi Botanicorum denominationes , quæ singulis competere mihi visæ fuere, incertas rejeci, novasque, quæ magis convenientes videbantur, adposui, Lector judicet & inquirat, cumque aliis comparet. Quique porro ipsarum crescendi modum, internamque structuram scire desiderat, adeat *Herm. Parad. Batav. p.* 112 & 113.

TAB. CC.

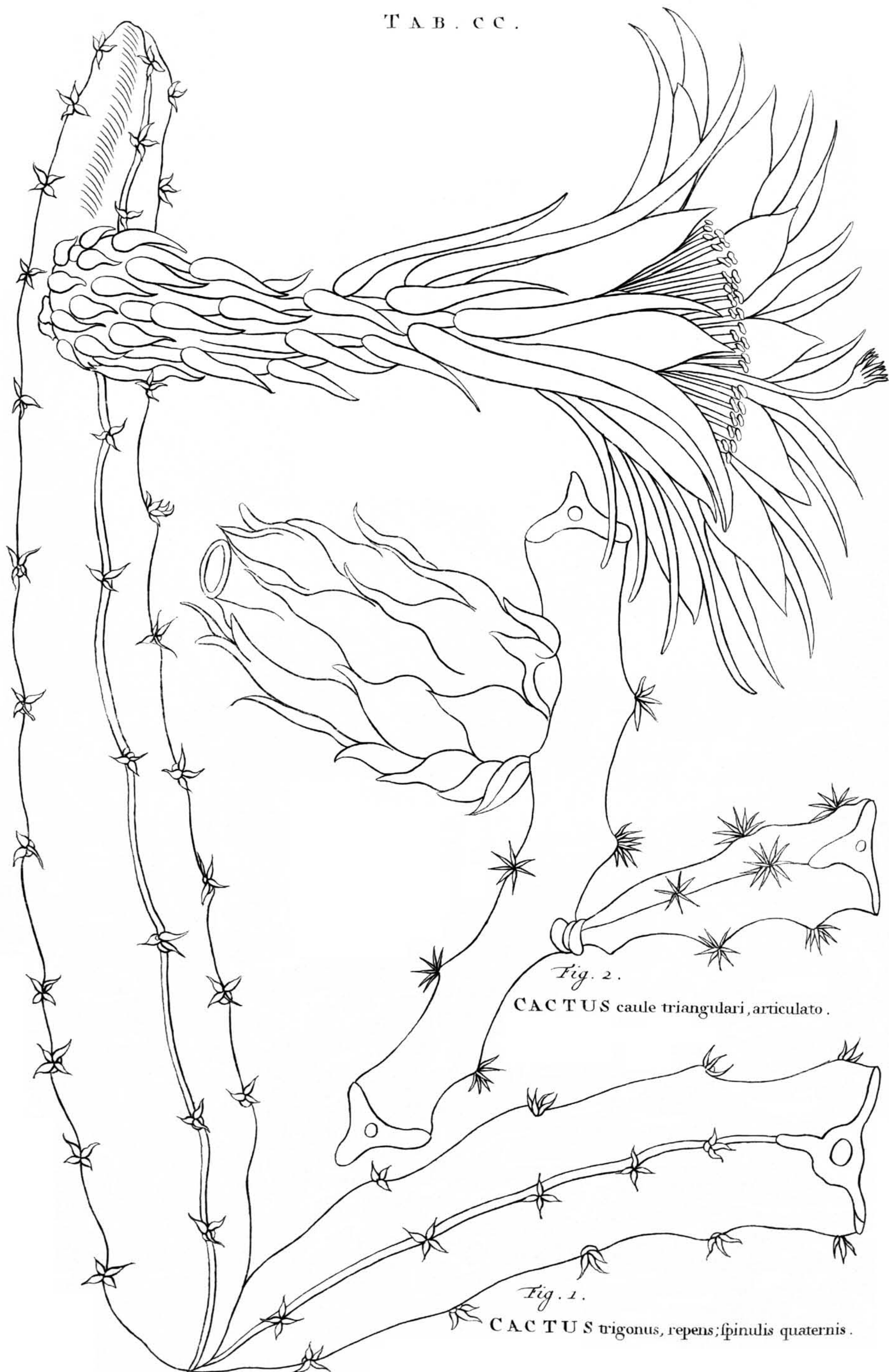

Fig. 2. **CACTUS** caule triangulari, articulato.

Fig. 1. **CACTUS** trigonus, repens; spinulis quaternis.

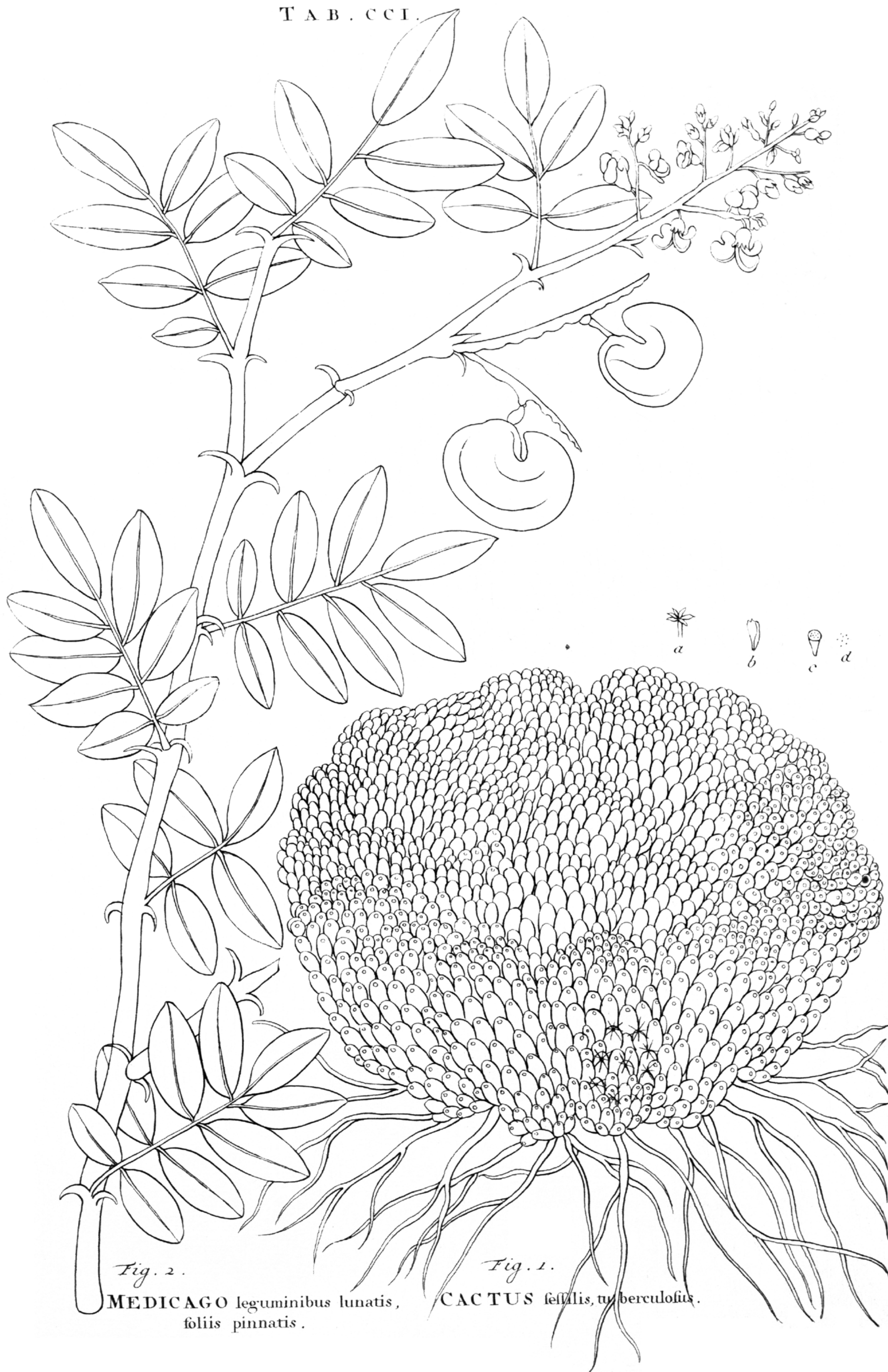

Fig. 2. MEDICAGO leguminibus lunatis, foliis pinnatis.

Fig. 1. CACTUS sessilis, tuberculosus.

TABULA DUCENTESIMA PRIMA.

MElocactus minimus, lanuginosus, & tuberosus. *Plum. Cat. p.* 19, *Tourn. inst. p.* 653.

CACTUS sessilis, subrotundus, tuberculosus, mammillaris.

Opuntia, Echinomelocacti effigie , tuberosa , fructu levissimo, amethystino. *Breyn. Prodr.* 2. *p.* 87.
Echinomelocactos minor, lactescens, tuberculis minoribus, *Herm. Parad. Batav. p.* 138.
Ficoides, seu *Melocactus* minimus, lanuginosas, spinis mitioribus , fructu sparsim egrediente. *Plukn. Phyt. Tab.* 29. *F.* 2. *Bradl. decur.* 3. *p.* 11.

FIGURA PRIMA.

Planta sessilis, terræ penitus incumbens, radices undique spargens simplices, ad extremum bifurcatas, albicantes.
Tota hujus plantæ compages constructa est ex numerosis, oblongisque tuberculis , instar mammillarum protuberantibus, & in suprema parte tenuissimis spinulis cum lanugine intertexta armatis, quarum paucſ ab Auctore in inferiore plantæ parte delineatæ sunt, uti & Flosculus *a*, cum fructu *b*, & dissecto *c*, ac seminibus minutissimis *d*, separatim in Tabula conspiciuntur, quæ, uti in altera hujus specie suum ortum undique ex papillis, ipsarumque interstitiis obtinebunt.
NB. In ordine iconum *Plumierii* sequeretur jam *Melocactus* purpureus, spinis in spiram contortis *Cat. p.* 19. sed quum hic tantum variat sulcis oblique & fere in spiram ductis a *Melocacto vulgari majore*, qui cuivis notus, & toties jam delineatus est, cujusque optima Figura in *Bradl. dec.* IV. *pag.* 9. occurrit, hinc eum omittimus, vocaturque Echinomelocactus major, non lactescens, costis obliquis ab *Herm.* in *Parad. Bat. p.* 136. ubi vide reliqua ad hasce plantas pertinentia.

MEdicago arborea, aculeata, polyphylla. *Plum. Cat. pl. p.* 8.

MEDICAGO leguminibus lunatis, margine integerrimis, foliis pinnatis, foliolis oblongis, caule aculeato, arboreo.

FIGURA SECUNDA.

Planta arborea, cujus caulis & rami aculeati stipulis geminis, spinosis, & recurvis ad ortum pinnarum & ramulorum.
Folia pinnata. *Foliola* oblonga, integerrima, nunc novem, nunc septem, nunc quinque, nunc obposita, nunc alternata, ita ut Natura nullum certum ordinem in hac videatur observare planta.
Flores terminales ac racemosi, vulgaris formæ.
Legumen est reniforme, seu lunulatum, nec dentatum.

Finis Fasciculi Octavi.